

Preventie Jeugd:

Het normale leven versterken

0 Vooraf

Afgelopen jaar was het nodig om de aandacht van de gemeente en CJG-partners te focussen op het inregelen van de nieuwe verantwoordelijkheden voor de gemeente in het kader van de Transitie Jeugdzorg: hoe zorgen we er voor dat als er hulp en ondersteuning nodig is, deze snel en adequaat bij die kinderen, jongeren en hun ouders terecht komt? En hoe zorgen we voor goede sturing op die inzet? Daarmee lag minder de nadruk op het voorkomen dat deze extra hulp en ondersteuning nodig is: preventie.

Burgemeester en Wethouders hebben uitgesproken behoefte te hebben aan meer aandacht voor preventie. De achterliggende gedachte van het College is dat door preventie en snelle en adequate ondersteuning in de basisvoorzieningen er minder specialistische (dure) hulp nodig is. Waarmee kinderen en jongeren en hun ouders beter in staat zijn om regie te houden op hun eigen leven en tegelijkertijd de kosten voor de samenleving beperkt blijven. Dat zijn de hoofdpogingen in zowel de Transitie Jeugdzorg als Passend Onderwijs.

In opdracht van de gemeente Deventer en het managementoverleg CJG hebben wij (*Samenwerkingsverband VO Deventer, Sine Limite, GGD-IJsselland en Raster Welzijn*) ons ingezet om deze visieontwikkeling in Deventer met betrekking tot preventieve aanpak jeugd verder te brengen en te helpen vertalen in een aantal ontwikkelingslijnen.

Wij zijn blij met het vertrouwen van gemeente en samenwerkingspartners, want het biedt ons de kans om een werkelijke verandering in het denken tot stand te brengen. Naar ons oordeel is die kanteling in denken hard nodig, om als totale netwerk CJG toegerust te zijn op de opgave om jongeren (en hun ouders) te begeleiden in hun ontwikkeling naar zelfstandig participerende burgers: de opgave zoals beschreven in de visie “Van wieg naar werk”.

1 Van “preventie” naar: versterken van het normale leven

Het begrip “preventie” blijkt in de gesprekken in de keten jeugd verschillende beelden en verwachtingen op te roepen. Afhankelijk vanuit welk perspectief er naar preventie gekeken wordt. Op de keeper beschouwd doen bijna alle bij jeugd betrokken partijen aan een vorm van preventie. Dat maakte tot nu toe het gesprek over preventie vaak verwarrend en maakte het moeilijk om prioriteiten te stellen. Om ordening aan te brengen in de benadering van preventie hanteren wij drie in de literatuur onderscheiden vormen van preventie:

1. **Universele preventie: Versterken van de aanwezige structuur en het zelfoplossend vermogen van mensen en hun netwerk:** mensen creëren zelf oplossingen voor de vraagstukken die zij tegen komen in hun leven met eigen kracht en netwerk en met gebruikmaking van algemene voorzieningen. En door het “goed houden” van de omgeving, wordt een bedding gecreëerd waarbinnen kinderen, jongeren en hun ouders minder snel in de problemen komen;
2. **Selectieve preventie: Het doelbewust anticiperen op risicofactoren:** in een vroegtijdig stadium risico's bij bepaalde doelgroepen signaleren en pro-actief maatregelen nemen om het ontstaan van daadwerkelijke problematiek bij de doelgroep te voorkomen;

3. **Geïndiceerde preventie: Het reageren op eerste signalen:** voorkomen dat reeds ontwikkelde problematiek bij een individu zich verder ontwikkelt.

Wanneer, ondanks preventie, problematiek zich toch door ontwikkelt is een volgende fase aan de orde: behandeling (door middel van specialistische hulp).

De laatste jaren is in de gesprekken in het managementoverleg CJG in verband met de Transitie Jeugdzorg de aandacht vooral uitgegaan naar de organisatie van de (toegang) naar zorg. Daarmee lag het accent op selectieve en geïndiceerde preventie en (de verbinding met) behandeling. Echter, om in Deventer werkelijke verandering te weeg brengen dan moet de aandacht zich fundamenteel richten op preventie in de zin van **“het versterken van de aanwezige structuur en het zelfoplossend vermogen van mensen en hun netwerk”**: universele preventie. En dienen andere vormen van preventie en behandeling gericht te zijn op het versterken van die universele preventie. Zodat we in Deventer de basis versterken.

Of anders gezegd: de aandacht richten op het versterken van het normale leven. Zodat wat goed is goed blijft en wat beter moet versterkt wordt. Met gebruikmaking van de kracht van het netwerk/de groep waar mensen deel van uitmaken. Zodat er minder problemen ontstaan. Daarmee dient in onze visie het zwaartepunt van de professionele inzet en aandacht rondom jeugd primair gericht te zijn op het versterken van het normale leven: thuis, op school, in de buurt en verenigingen en op internet. Niet door te problematiseren en individualiseren, maar door te normaliseren en steun en aandacht mede te laten dragen door het collectief. Want dat is het normale leven waar de betrokkene weer in verder moet. Om deze verschuiving in denken te markeren spreken we daarom niet meer over “preventie” als opgave, maar over “versterken van het normale leven”. Dat sluit goed aan bij de (inter-) gemeentelijke opgave die daar benoemd wordt als “de basis op orde”.

En dient selectieve preventie, geïndiceerde preventie en (specialistische) behandeling/begeleiding ondubbelzinnig ten dienste te staan van het behoud van (*of zo snel mogelijk terugkeer in*) het normale leven.

2 Het normale leven versterken

Het normale leven vindt thuis plaats, op school, in de buurt, op een vereniging en steeds meer in de digitale wereld. Het versterken van het normale leven zou dus op die plekken moeten plaats vinden. Dat begint bij de ouders en de kinderen zelf. Zij hebben de primaire verantwoordelijkheid. Dus versterken van het normale leven begint bij het aansluiten bij de behoefte van kinderen, jongeren en ouders.

Rondom die kinderen, jongeren en ouders zijn professionals aanwezig in het normale leven (*leerkrachten, pedagogisch medewerkers, welzijnswerkers, jeugdverpleegkundigen van het consultatiebureau, etc.*) Om die professionele inzet op het versterken van dat normale leven te richten, is echter wel een inhoudelijk ijkpunt nodig: dat doen wat bijdraagt aan hetgeen kinderen/jongeren nodig hebben om zich optimaal te kunnen ontwikkelen en gelukkig op te groeien naar volwaardig burgerschap.

Wat kinderen/jongeren daarbij nodig hebben is wetenschappelijk onderzocht. En het Nederlands Jeugd Instituut (NJI) heeft de resultaten van die onderzoeken in kaart gebracht: de top 10 van beschermende factoren die het meest belangrijk zijn voor een positieve ontwikkeling van kinderen en jongeren¹. Door deze top 10 als normatief kader voor de inzet, aandacht en handelen van

¹ Top 10 beschermende factoren Jeugd; Nederlands Jeugd Instituut; 2013

professionals in het normale leven te hanteren, ontstaat een motiverende en eenduidige richting voor de (samenwerking tussen) professionals in het domein jeugd.

Top 10 beschermende factoren Jeugd	
Externe factoren	
<i>Sociale binding</i>	<i>Emotionele band en commitment van het kind met zijn sociale relaties (gezin, vrienden, school, wijk) en andersom.</i>
<i>Kansen voor betrokkenheid</i>	<i>Kansen om concrete, betekenisvolle en gewaardeerde bijdrage te leveren aan de verbanden waar kinderen deel van uit maken.</i>
<i>Positief gedrag uitgedragen en nageleefd (prosociale normen)</i>	<i>Opgroeien in een omgeving waarin duidelijke normen en waarden voor positief gedrag worden uitgedragen en nageleefd.</i>
<i>Erkenning en waardering voor positief gedrag</i>	<i>Erkenning en waardering uit de sociale omgeving voor positief gedrag.</i>
<i>Steun van belangrijke volwassenen in de omgeving</i>	<i>Directe emotionele steun of rolmoderschap door volwassenen (anders dan de ouders)</i>
<i>Constructieve tijdsbesteding</i>	<i>De kans om deel te nemen aan creatieve activiteiten of jeugdprogramma's</i>
Interne factoren	
<i>Competenties</i>	<i>Sociale competenties: Het scala aan vaardigheden om interpersoonlijke problemen op te lossen en het anticiperen op de gevolgen van eigen gedrag. En de steun van volwassenen om deze competenties te ontwikkelen</i>
	<i>Emotionele competenties: Het vermogen om gevoelens en emotionele reacties van zichzelf en anderen te kunnen identificeren en adequaat op te kunnen reageren</i>
	<i>Gedragmatige competenties: Effectief gedrag: non verbaal, effectief reageren en in actie komen</i>
<i>Cognitieve vaardigheden</i>	<i>Logisch en analytisch denken, abstract redeneren. Specifieke vaardigheden zoals lees- en rekenvaardigheden.</i>
<i>Schoolmotivatie</i>	<i>Een combinatie van persoonlijke overtuiging, waarden en vaardigheden. Schoolmotivatie wordt beïnvloed door ouderbetrokkenheid en de normen en waarden in het sociale netwerk.</i>
<i>Positieve identiteit</i>	<i>Hoe jongeren zichzelf zien in relatie tot de toekomst, eigenwaarde en gevoel van persoonlijke effectiviteit.</i>

2.1 Professionals in het normale leven (universele preventie)

In het normale leven hebben leraren, jeugdverpleegkundigen, jeugdwerkers, pedagogisch medewerkers, jeugdartsen, etc. een professionele opdracht in de ondersteuning van de ontwikkeling van kinderen, jongeren en hun ouders. Zij werken vanuit een wettelijk en/of gemeentelijke kader.

De Jeugdgezondheidszorg, als taak van de gemeente, is vastgelegd in de Wet Publieke Gezondheid (WPG) en wordt uitgevoerd door GGD IJsselland. Alle jeugdigen hebben tot het 18^e jaar het recht op een pakket aan preventieve Jeugdgezondheidszorg (basispakket JGZ). De Jeugdgezondheidszorg heeft de opdracht jeugdigen te volgen in hun fysieke, sociale, psychische en cognitieve ontwikkeling op het niveau van het individu, om te signaleren en te zorgen, te adviseren en te verwijzen.

Het onderwijs heeft tot opdracht kennis te ontwikkelen, kinderen en jongeren maatschappelijk toe te rusten en persoonlijke ontplooiing te ondersteunen.

Kinderopvang heeft tot opdracht kinderen op te vangen in een prettige, veilige omgeving, kinderen te stimuleren in de ontwikkeling van sociale en persoonlijke competenties en kansen tot socialisatie te bieden door de overdracht van waarden en normen.

Welzijn heeft de opdracht om mensen die kwetsbaar zijn/moeite hebben regie op hun leven te behouden te bereiken, te activeren, te versterken en te verbinden.

Gelet op hun professionele verantwoordelijkheid zijn bovenstaande professionals de dragers van het versterken van het normale leven, langs de lat van de top 10 beschermende factoren.

Zij zullen het ook moeten zijn die andere professionals in het normale leven voor wie de brede ontwikkelingsgerichte verantwoordelijkheid geen kerntaak is (zoals huisartsen, sportbegeleiders, kunstzinnige vorming, etc.) moeten meenemen in deze richting. Dat zelfde geldt voor het meenemen van vrijwilligers.

De genoemde professionals werken primair in hun eigen domein. Voor kinderen, jongeren en ouders zijn dat verschillende leefwerelden met meestal verschillende eisen en vragen waar zij zich toe te verhouden hebben. Inmiddels zijn er gelukkig tal van voorbeelden waarin de verschillende domeinen met elkaar worden verbonden en kinderen en jongeren en hun ouders meer afgestemd ondersteund worden.

De opgave vanuit het gemeentelijk kader - de visie "Van wieg naar werk" - is om de samenhang in aanpak tussen die leefwerelden te versterken: te werken vanuit de verbinding van de leefwerelden van kinderen, jongeren en ouders. En ook daar weer betrokken medewerkers en vrijwilligers mee te nemen in de ontwikkeling. Op die manier ontstaat een olievlek, waarin de focus in een steeds grotere cirkel gericht gaat worden op het versterken van het normale leven en de top 10 beschermende factoren.

Bijzondere aandacht daarbij vragen de kwetsbare overgangsmomenten, de momenten waarop kinderen van het ene domein naar het andere overstappen. De begeleiding van kinderen, jongeren en hun ouders in die kwetsbare overgangsmomenten vragen bijzondere aandacht van de professionals in het normale leven en vragen om een "warme overdracht".

Samenvatting versterken professionele werkwijze binnen het normale leven

Samengevat is de visie dat de professionele inzet van die professionals die in het normale leven werken versterkt kan worden door:

- Het normatieve kader van de 10 beschermende factoren als uitgangspunt van werken te nemen in het werk op school, in de wijk, op het consultatiebureau, in de kinderopvang, bij mensen thuis, etc.;
- De inzet te richten op het versterken van de samenwerking tussen de professionals in het normale leven die gericht kinderen ondersteunen in hun ontwikkeling (leerkrachten, jeugdverpleegkundigen, welzijnswerkers, Pedagogisch medewerkers, jeugdbegeleiders, huisartsen, etc.), zodat de leefwerelden van kinderen en hun ouders met elkaar verbonden worden.
- En boven genoemde professionals weer vrijwilligers en andere professionals in het leven van kinderen en jongeren meenemen in de opgave het normale leven te versterken en zich daarbij de laten leiden door de top 10 van beschermende factoren

3 Als er meer nodig is

Ook in de situatie waarin in het normale leven een positieve opgroeiomgeving wordt geboden zal er soms problematiek (dreigen te) ontstaan en/of zal het voorkomen dat kinderen/jongeren (en hun ouders) belemmeringen ervaren die ze niet vanzelf of met hulp van de professionals in het normale

leven kunnen overwinnen. Dan is selectieve preventie, geïndiceerde preventie en/of hulp hard nodig. Dan kan het nodig zijn om specialistische ondersteuning te bieden. Met de hoofdpoging van de hele keten jeugd om het normale leven te versterken, dient ook deze vorm van interventie daarop gericht te zijn: dienstbaar aan het versterken van het normale leven en in beginsel ook in het normale leven.

De primaire insteek daarbij moet zijn om in eerste instantie de professionals in het normale leven te versterken en ondersteunen met specialistische kennis. Zodat hun handelen versterkt wordt. Zodat zij beter in staat zijn om de oplossing te laten ontstaan in het normale leven van het kind, de jongere en zijn omgeving.

Als dat niet voldoende is, dan is een specialistische interventie nodig. Om dienstbaar te zijn aan de hoofdpoging (“het normale leven versterken”) dienen deze interventies aan een aantal criteria te voldoen:

Criteria voor specialistische interventies:

- De interventie vindt in beginsel plaats in het normale leven: de leefwereld van het kind, de jongere, de ouder. De oplossing die passend is voor het kind/de ouder is leidend.
- Is de interventie gericht op het versterken van het normale leven en de verbanden daarbinnen die kunnen bijdragen aan het herstel van het normale leven.
- Wordt gewerkt vanuit de zelfde uitgangspunten (*de 10 beschermende factoren*) als de professionals in het normale leven.
- Vindt de extra inzet plaats in aansluiting met de inzet van de betrokken professionals in het normale leven, ten dienste van het “hele vraagstuk” van het kind, de jongere en/of de ouder.

Wanneer we deze werkwijze tot ons laten doordringen zien we dat het begrip “op- en afschalen”, een van de meest gehanteerde begrippen in de CJG-discussies van de afgelopen periode, zijn betekenis verliest. “Op- en afschalen” gaat over het over gaan van basisondersteuning naar specialistische ondersteuning en weer terug en de overdracht van de regie daarover. In “Het normale leven versterken” gaat het over het aansluiten in het normale leven. De regie blijft bij de ouder (of de jongere) en de professional in het normale leven die hem daarin ondersteunt. En vindt er dus in de regel geen op- of afschaling meer plaats. Het normale leven wordt versterkt, indien nodig met toevoeging van specialistische kennis of interventie. En voor de paar gevallen waar geïndiceerde specialistische hulp buiten het normale leven nodig is richt deze zich op het, naar vermogen, normaliseren van het leven van de betrokkene.

3.1 Gezinscoaches

De benodigde capaciteit en kwaliteit om deze extra kennis en ondersteuning toe te voegen aan het normale leven al aanwezig is in Deventer: de gezinscoaches.

2015 was het eerste jaar dat de gezinscoaches functioneerden. De aandacht is in dit jaar vooral uitgegaan naar het zorgdragen dat ouderen en gezinnen van hulp en ondersteuning werden voorzien. De gezinscoaches bewogen zich vooral op het vlak van geïndiceerde zorg en (lichte) hulp en hadden zij de opdracht toe te zien op de juiste indicaties voor op- en afschalen. Daar is verandering in nodig. Vanaf 2016 gaan de gezinscoaches aansluiten in de leefwereld: het normale leven. En nauw samenwerken met de professionals in dat normale leven. Vanuit de zelfde opdracht (“*het normale leven versterken*”) en vanuit de zelfde uitgangspunten (“*10 beschermende factoren*”).

Specifiek vraagt dat:

- Dichtbij functioneren
 - Meekijken met werkers in de nulde lijn, op school, de buurt, thuis/in het gezin

- Aansluiten in de buurt en op school, voor de professionals in het normale leven een bekend gezicht als collega die met ze samenwerkt, hen ondersteunt en adviseert en waar nodig met ze mee gaat.
- Verbinden aan het gezin en het netwerk:
 - Bijdragen aan de oplossing die passend is voor het kind, het gezin. Regels zijn volgend in plaats van bepalend voor de soort oplossing.
- Versterken expertise professionals in het normale leven:
 - Vertrouwen op/voortborduren op de analyse van de professional uit het normale leven;
 - De inzet is primair gericht op het versterken van het (professionele) netwerk. De professional in het normale leven wordt in positie gehouden (informatie delen, naast de professional (i.p.v. over nemen));
- Werken vanuit de uitgangspunten van de 10 beschermende factoren = verbinden aan het zelfde vraagstuk als waar de werker in de 1^e lijn tegen aan loopt.

Kortom. De gezinscoaches zijn er voor ernstige opvoed- en opgroei-problematiek. Zij sluiten aan bij het normale leven, proberen dat te herstellen en zoeken samenwerking met het netwerk, onderwijs, overige voorzieningen, etc., De gezinscoaches sluiten aan wanneer in het voorveld vragen liggen die op het terrein komen van de gezinscoaches. Dit kan zowel consultatief, samen oplossen of overnemen zijn.

3.2. Verbinding met de Sociale Teams

Een belangrijke opgave is de verbinding tussen de preventieve aanpak jeugd en de Sociale Teams. In de dagelijkse praktijk wordt er al heel veel samengewerkt tussen het domein jeugd en de Sociale Teams. Professionals weten elkaar te vinden en stemmen met elkaar af hoe zij elkaar kunnen versterken.

Deze samenwerking moet nog verbeterd worden. Uitgangspunt voor die verbetering van de samenwerking is het erkennen van de eigen rol en expertise van de diverse professionals, hun samenwerkingsketens en de verschillen in dynamiek van werken. Vanuit die basis kan situationeel en structureel gekeken worden naar noodzakelijke verbindingen. Voor deze samenwerking zijn de 10 beschermende factoren een goede basis voor een gezamenlijke analyse van de situatie en het afgestemd inzetten van veranderingen.

Er bestaat reeds een succesvolle samenwerkingsstructuur in de wijken tussen de ketens: de Jeugdnetwerken. In deze Jeugdnetwerken participeren de politie, toezicht, kinder- en jongerenwerk, gezinscoaches en de opbouwwerker. De Jeugdnetwerken worden geleid door de opbouwwerker². Deze maakt onderdeel uit van het Sociaal Team. Daarmee is een logische verbinding met het Sociaal Team gelegd. De Jeugdnetwerken maken nu een inhoudelijke verdiepingsslag door om beter toegerust te zijn op deze opdracht. Door te werken vanuit de opgave om het normale leven te versterken en de 10 beschermende factoren als uitgangspunt te hanteren krijgt de samenwerking een stevige inhoudelijke ondergrond.

4 Realisatie visie

In Deventer zijn al een aantal praktijkvoorbeelden die deze visie als uitgangspunt hebben.

Ook beleidsstukken als de LEA-agenda (Lokaal Educatieve Agenda), VVE-beleid en de Scholenvisie Primair Onderwijs wijzen in de zelfde ontwikkelingsrichting.

Echter om de hier geschetste visie van versterken van het normale leven als norm van werken in Deventer te realiseren is meer nodig dan beleid alleen. Er zal een bredere en diepere transformatie

² Medewerker Sociaal Team met het specialisme samenlevingsopbouw.

moeten plaats vinden in het werken van de professionals in het normale leven in de samenwerking met specialistische jeugdhulp en in de werkwijze van de specialistische ondersteuning zelf.

4.1. Draagvlak, organisatiekracht en transformatie agenda

De invoering van deze visie is een transformatieproces dat meerdere jaren in beslag zal nemen om echt te landen in het dagelijks handelen van de professionals in het domein jeugd en de betrokken velden daar buiten. Dat transformatieproces vraagt een agenda, die stapsgewijs opgebouwd zal moeten worden. En dit proces vraagt organisatiekracht. Een dragende laag in Deventer die de verantwoordelijkheid neemt om de realisatie in de praktijk te borgen en te monitoren.

De partners die nu de visie hebben uitgewerkt zijn stevige partijen die werkzaam zijn in het normale leven: Sine Limite, Samenwerkingsverband VO Deventer, GGD, Gezinscoaches en Raster Welzijn. Zij verbinden zich aan deze visie en vormen samen een kernteam om de komende jaren de verandering te weeg te brengen. Samen met de gemeente.

De samenstelling van het kernteam is geen vast gegeven. Als het voor het proces nodig is kunnen er partijen/mensen bij en af.

Wij leggen daarbij graag verantwoording af in het Managementoverleg CJG en zijn daarmee ingebed in de bestaande overlegstructuur in Deventer.

4.1.1. Gemeente als (mede) drager

Het transformatie proces kan slechts slagen als de gemeente haar draagt als regisseur en belangrijke financier van het jeugdbeleid. Door:

- Het bevestigen en vaststellen van deze visie als leidraad in het jeugdbeleid in de komende jaren.
- De toepassing van deze visie te vertalen naar gemeentelijk handelen:
 - Beleidskeuzes en financiële prioriteiten langs het afwegingskader te leggen van “het normale leven versterken”. Dat vraagt nog een operationalisering van deze afwegingskaders. De Kerngroep denkt daar graag over mee.
 - De uitgangspunten van “het normale leven versterken” als kwaliteitscriteria vast te leggen in subsidievoorwaarden en daarop te toetsen;
 - Initiatieven die het normale leven versterken te stimuleren;
- De effectiviteit van de inzet van middelen te volgen en daarop te sturen;
- Door actief partner te zijn in het kernteam dat deze verandering wil dragen.

4.1.2. Ontwikkelagenda: verbinden

Beleidsagenda's verbinden

De afgelopen periode zijn er op verschillende niveaus in de stad uitvoerings- en beleidsprocessen gestart die sterke raakvlakken hebben met deze visie. Door de ontwikkelagenda van “het normale leven versterken” en die van andere ontwikkelingen aan elkaar te verbinden genereren we eenheid en bundelen we energie. Via de inhoudelijke lijn zijn inmiddels deze visie en de LEA-agenda 2016 - 2020 aan elkaar verbonden. En afgesproken is de verbindingen te versterken.

Ook de visie op het VVE beleid is in één lijn met deze visie “Het normale leven versterken”. Deels nemen de zelfde partijen uit het kernteam deel aan de ontwikkeling en uitwerking van dat VVE beleid.

Via de GGD en Raster wordt de verbinding gelegd tussen kerngroep en de samenwerking rond gezondheidsstimulering “Gezond in Deventer”.

Ook wordt tussen kerngroep en het primair onderwijs de verbinding gelegd tussen de ontwikkelopgave in de “Scholenvisie” en deze visie “het normale leven versterken”.

Uitvoeringspraktijk versterken

Het realiseren van deze aanpak “het normale leven versterken” begint bij het dagelijks functioneren van de professionals in de uitvoering. Daarbij hanteren we het volgende veranderingsprincipe:

- Verandering begint bij jezelf. De eigen organiseren. Dus het eigen maken van de visie en de vertaling naar het eigen werk is de eerste opgave (monodisciplinair). In alle lagen van de organisatie: op het niveau van de uitvoerenden, de organisatie en het bestuur. Alle partijen in de kerngroep zitten nu in dit proces.
- Daarna gaat het om het verbinden en versterken van de samenwerking tussen de kernorganisaties (multidisciplinair). Het proces van verbinding en versterken samenwerking is inmiddels ook gestart. Zoals het doorontwikkelen van de Jeugdnetwerken, Samenwerking rondom scholen, etc...
- Vervolgens kan de verbreding plaats vinden naar andere benodigde partners. Zoals huisartsen, Sport- en Cultuur, Jeugdhulp, Zorg, etc.

Langzamerhand zijn we op deze manier een veranderingsagenda aan het opbouwen.

5 Draagvlak en besluitvorming

De visie en eerste uitwerking van “Het normale leven versterken” is uitgewerkt in opdracht van het college van Burgemeester en Wethouders en van het Managementoverleg CJG.

De afgelopen maanden is de visie “Het normale leven versterken” besproken met de schoolbesturen, met directeuren van scholen, met alle zorg- en welzijnspartijen in het CJG en met gemeenteambtenaren.

We merkten bij alle betrokkenen herkenning, enthousiasme en steun voor de visie. En we zijn ondersteund in het aanscherpen en het verduidelijken van de visie en het uitwerkingsplan.

Zorgpartijen gaven aan blij te zijn met deze versterking van het normale leven en gaven aan vanuit de criteria van deze visie te willen gaan aansluiten in het normale leven. Ook al betekent dat een grote verandering ten opzichte van de oude werkwijze.

De cluster Jeugd van de WMO-adviesraad is onze sparringpartner geweest. Los van de formele adviesrol van de WMO-adviesraad. Wij zijn de cluster Jeugd zeer erkentelijk voor haar kritisch opbouwende feedback. Het heeft geleid tot een betere uitwerking van de visie.

De visie “Het normale leven versterken” wordt in februari ter vaststelling aangeboden aan burgemeester en wethouders.

Op 13 mei 2015 is de startnotitie voor dit proces besproken aan de Raadstafel.

De kerngroep zal aan de Griffie voorstellen om ook het einddocument te bespreken met de gemeenteraad.